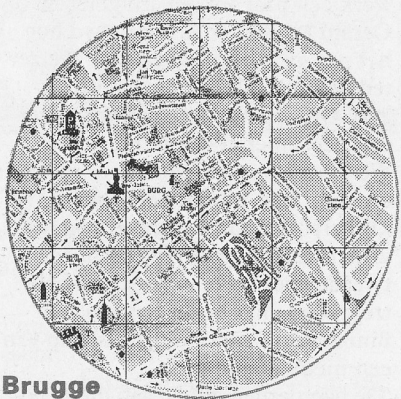

Brugge:

middeleeuws met gevels van kant

Brugge laat geen enkele bezoeker onberoerd. Gekartelde geveltjes die met een nagelschaartje lijken uitgeknipt, huisjes van speculaas langs dromerige watertjes, statige gotische gebouwen met bonte vlaggen aan de torens: Brugge heeft het allemaal.

Ze noemen het de gaafst bewaarde middeleeuwse stad van België. De zwermen toeristen die opgewekt babbelend overal onderdoor, overheen en tussendoor lopen, dragen daaraan bij, want hun flodderige kleding is net zo kleurig als die in het middeleeuwse straatbeeld van rond 1450. Een stad om van te houden.

DOOR FRANK FLIPPO

Of je nu voor de eerste of voor de tiende keer de stad aandoet, Brugge maakt je vrolijk; zo bruisend en tegelijkertijd sierlijk onthult het zich voor je. Aan de Burg, het meest monumentale plein van de stad en de plek waar Brugge ontstond, heeft zich tegenwoordig de Dienst voor Toerisme gevestigd. Daar koop je voor Bfr. 25/f 1,25 een gidsje waarin vijf wandelingen door het centrum

*langs de Groenerij
kun je heerlijk weg-
dromen*

vol. De zwartmarmeren preekstoel bijvoorbeeld is kogelrond, als een passievrucht of een zeldzame edelsteen. Of neem nu de fresco's en de plafondschilderingen. Diep onder de indruk zet ik mij neer en luister naar de plechtige koorzang die overal en nergens vandaan klinkt. Jammer van de voortdurend klepperende deur met gekwetter van in- en uitlopende mensen. Toch hangen langs de trap omhoog koeie grote bor-

in de zij stiet. Toen de Vlaamse graaf bij terugkeer in Brugge deze religieuze trofee meebracht, bouwden de Bruggenaren er de Heilig Bloedkapel omheen. Nog steeds voert elke Hemelvaartsdag een enorme processie het bergkristal in triomf door de straten, overigens wel zorgvuldig 'ingepakt' in een rijkbewerkte, gouden doos. Deze gotische reliekschrijn staat elke vrijdag uitgesteld op het altaar in de bovenste kapel.

uitkomt op de Vismarkt. Eindelijk eens een vismarkt waar ze echt vis verkopen tussen de zuilen en op de toonbanken. Net als honderd jaar geleden gebeurt dat bijna elke ochtend van de vroege uren tot de middag.

Linksaf slaand krijg je eerst de Steenhoudersdijk en dan de Groenerij, een hobbelige kasseienkade met twee van de oudste bruggen in de stad. De grote bomen, het spiegellende water en de nabijheid van de torens aan de Burg maken dit een ideale plek om weg te dromen. Teruglopend over de Steenhoudersdijk kom je in elkaars verlengde de Vismarkt, het Huidenvettersplein, met leuke terrasjes, en de Rozenhoedkaai tegen. Deze hele hoek ziet er met de vele dicht opeenstaande, steeds verschillende huisjes razend afwisselend uit en kent dan ook de hoogste toeristendichtheid van de stad. Geen toeval dat de Rozenhoedkaai het meest gefotografeerde plekje van Brugge is.

Als je wilt, ben je ook zo weer uit het luidruchtige gewoel: loop de ruime Dijver op. De Dijver is een wat Frans aandoende kade met zand, dikke bomen en kraampjes. Je kunt de jeu-de-boule-spelers er zo bij denken.

Bruges-la-Morte

Aan de Dijver liggen twee belangrijke Brugse musea. Eerst het Groeninge-museum met de Vlaamse Primitieven, zoals Jan van Eyck en

waar Brugge ontstond, heeft zich tegenwoordig de Dienst voor Toerisme gevestigd. Daar koop je voor Bfr. 25/f 1,25 een gidsje waarin vijf wandelingen door het centrum staan beschreven. De eerste, 'Wandeling A: het onvolprezen Brugge', voert langs al die plekken waarvoor iedereen deze stad bezoekt. Dat is dan ook de wandeling die ik uitkies, weet ik gelijk weer wat iedereen hier komt zoeken.

Op de Burg, het beginpunt, springt de rijk gedecoreerde gevel van de Heilig Bloedbasiliek door haar iets donkerder kleur gelijk in het oog. Zij bestaat uit twee kapellen, waarvan de bovenste het belangrijkste is, want daar bewaren ze het Heilig Bloed. De kapel is druk beschilderd; Brugge heeft zijn best gedaan er zo veel mogelijk pracht en praal te concentreren. Veel details zijn zeer fantasie-

ar en neigens vandaan klimt. Jammer van de voortdurend klepperende deur met gekwetter van in- en uitlopende mensen. Toch hangen langs de trap omhoog koeiegrote borden met 'Stilte!' in vier talen. Zouden ze zich ook zo gedragen in hun eigen kerk, vooropgesteld dat ze daar nog komen?

Gouden doos

Deze Heilig Bloedkapel bevat een geschenk dat voor de stad van grote waarde is. Een Vlaamse graaf nam als kruisvaarder, teruggekeerd uit het Heilige Land, in 1204 een bergkristallen flesje mee. Vermoedelijk maakte hij het buit bij de plundering van Constantinopel. Volgens de overlevering zit er bloed en vocht in dat uit Christus' lichaam liep, nadat een Romeins legionair de gestorvene met een lans

straten, overigens wel zorgvuldig 'ingepakt' in een rijkbewerkte, gouden doos. Deze gotische reliekschrijn staat elke vrijdag uitgesteld op het altaar in de bovenste kapel. De kapel verlatend, komt op de trap naar beneden het geschreeuw van de marktlui je al tegemoet. Het kermisachtige en het religieuze vloeien haast in elkaar over, zoals vaak in Vlaanderen.

De schrijver Jac. van Looy, die Brugge bezocht rond 1900, beschreef een Vlaming met 'bolle bierwangen en wierokig kerkse ogen'.

Weer op de Burg kun je je bezig houden met het Stadhuis, de Civiele Griffie en het huis van het Brugse Vrije, maar ik wil vandaag nog meer doen dan op dit plein staan en Brugge heeft zoveel.

Naast het Stadhuis loop je de leuk overwelfde Blinde Ezel-sstraat in die

Brugge-la-Morte

Aan de Dijver liggen twee belangrijke Brugse musea. Eerst het Groeninge-museum met de Vlaamse Primitieven, zoals Jan van Eyck en Hans Memling.

Voor het echte Brugse kantwerk moet je drie huizen verder zijn, in het Brangwynmuseum.

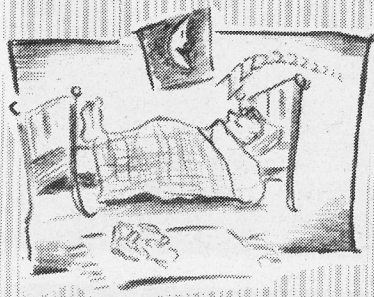
Kant was eeuwenlang de kurk waarop Brugges economie dreef. In de Peperstraat en de Balstraat, vlakbij de Jeruzalemkerk, beoefent men deze kunst nog steeds. Er staan een Kantschool voor Jongeren en een Kantcentrum waar je regelmatig kunt komen kijken naar demonstraties.

De opkomst van de Britse wolindustrie en van de steden Antwerpen en Amsterdam, die die wol verhandelden, deed Brugge de das om.

Vanaf de vijftiende eeuw veranderde

uitgestrekt

Wie stevig wandelt, wil lekker slapen. Je slaapt nergens zo lekker als thuis, maar er is wel een verschil tussen je matje uitrollen op een knollenveld of op een lekker zacht bosgrondje, er is een verschil tussen een bed in een rustige herberg en een bed in een kamer boven een zaal vol feestvierders. In deze rubriek schrijven we over overnachtingsmogelijkheden die in de praktijk getest zijn. Ideeën voor overnachtingen kunt u altijd bij ons kwijt.

DOOR MARIËTTE WOUTENBERG

Tussen rietpollen en water ligt camping Muggenbeet in het gelijknamige gehucht Muggenbeet. Voor watersporters is het een bekend adres in noord-west Overijssel. De camping ligt bijna direct aan een wetering, die uitkomt op het Giethoornse Meer. Minder bekend is dat wandelaars zich ook prima kunnen vermaken in Muggenbeet. Zo zijn in een nabijgelegen bosgebied verschillende

wandelroutes uitgezet. De camping is een familiebedrijf. Al in de jaren zestig hadden de grootouders van de huidige eigenaren een klein veldje in gebruik. Aan die simpele opzet is sindsdien nauwelijks iets veranderd. Muggenbeet heeft nog steeds weinig faciliteiten en beperkt ruimte. Het terrein is niet groter dan zo'n 1,5 hectare. Om trek-

ken te laten komen, bestaat een groot deel van de camping uit pasantenplaatsen.

Voor liefhebbers van eenvoudig kamperen is het een aanrader.

Muggenbeet ligt schitterend naast een vennetje en vlakbij een wetering. Het is een rustige camping met een gezellige, ongedwongen sfeer. De prijzen voor een overnachting zijn zeer schappelijk. Voor een overnachting betaal je f 3,50 per persoon en f 3,50 per tent. De camping is open tussen 1 april en 1 november.

Vanuit Muggenbeet is een groot aantal wandelingen te maken door nationaal park De Weerribben. In het park ligt onder meer het Woldlakebos. De Weerribben is een gebied dat vanaf de 18e eeuw grotendeels door ontginning van veen werd gevormd. Het landschap bestaat uit rietvelden, hooiland, moerasbos en waterpartijen.

Hoewel tenminste één wandelroute via borden wordt aangegeven, is het slim om vooraf even bij het natuuractiviteitencentrum van Staatsbosbeheer informatie aan te

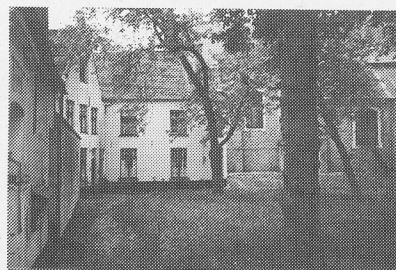
Een tip: Camping Muggenbeet doet haar naam eer aan. Omdat de camping omgeven is door water, zijn er veel muggen. Stop dus een flesje muggenolie in je rugzak en neem een lange broek mee.

verkrijgbaar van het gebied. Het centrum ligt aan de Hoogeweg 27 te Ossenzijl en is elke dag open tussen 10.00 uur en 17.00 uur.

Door het achterland van Muggenbeet kronkelt verder het Zuiderzeepad. Deze landelijke wandelroute rond 'het natte hart van Nederland' is ongeveer vierhonderd kilometer lang en loopt tussen Enkhuizen en Stavoren.

Camping Muggenbeet
telefoonnummer (05210)-16555

*foto's links
wie hier als vrouw binnenging kon zich verzekeren van een vroom
en eervol bestaan*

Brugge bruist weer, maar het Begijnhof droomt nog altijd verder

*fotos onder
je ziet mooie gebouwen in alle richtingen*

bloemenmarkt op de Burg

Brugge langzaam in een sluimerende stad. Eind vorige eeuw verscheen zelfs een roman met de naam 'Bruges-la-Morte': het dode Brugge. Pas met het internationale toerisme keerde het levendige straatbeeld terug; tegenwoordig bruist de stad weer net als vroeger.

Guido Gezelle

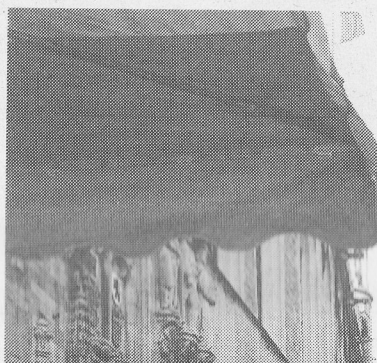
De Dijver loopt uit in de Gruuthuizestraat en voor je het weet stuit je op het standbeeld en het plein van één van Brugges beroemdste figuren, de dichter Guido Gezelle.

Als ik die avond vanuit een parkje achter het Vuldersreitje de zwaluwen af- en aan zie vliegen rond de donkere toren van de Jeruzalemkerk, schiet me ineens een gedicht van hem te binnen, 'gierzwaluwen'. Het past zó goed bij de donkere, scheve toren en de roze avondlucht dat Gezelle het hier kan hebben gedicht:

'Zie, zie, zie,
zie! zie! zie!
zie!! zie!! zie!!
zie!!!'
tieren de
zwaluwen,
twee- driemaal
drie,
zwierende en
gierende:
'Niemand, die...
die
bieden de

Piepende en
kriepende
zwak en ge-
zwind;
haaiende en
draaiende,
rap als de
wind;
wiegende en
vliegende,
vlug op de
vlerk,
spoeien en

Lege nu
zweven ze, en
geven ze
bucht;
hoge nu
hemelt hun'
vlerke, in de
lucht:
amper nog
hore ik... en,
die 'k niet en
zie,
lijevliik

Informatie

Hotels:

Bauhaus International Youth Hotel, Langestraat 135-137, tel. (B) 050-341093. Ongeveer Bfr.320/f 16,- voor logies en ontbijt. Slaapzalen, kluisjes aanwezig. Bruisende bedoening met café en veel jonge Amerikanen. Kamer voor twee: Bfr.950/f 47,50.

Het allergeodkoopst is Jeugdverblijfcentrum VZW Snuffel aan de Ezelstraat 47-49, tel. (B) 050-333133, ca. Bfr. 300/f 15,- logies met ontbijt. Kamer voor twee: Bfr.900/f 45,-.

Een rustiger alternatief is International Youth Hostel Europa, even buiten het centrum, Baron Ruzettelaan 143, Brugge-Assebroek. Tel. (B) 050-352679. Overnachting Bfr.355/f 18,-.

Het goedkoopste 'gewone' hotel is Hotel Keizershof, Oostmeers 126, tel. (B) 050-338728, met eenpersoonskamers vanaf Bfr.900/f 45,- en tweepersoons kamers vanaf Bfr.1250/f 62,50.

Campings:

In twee buitenwijken van Brugge vind je de campings Memling en St.-Michiel. Verder zijn er campings in de nabijgelegen dorpen Jabbeke en Loppem.

Memling, Veltemweg 109, 8310 St.-Kruis, tel. (B) 050-355845, Bfr.95/f 5,- per persoon per nacht, Bfr.115/f 6,- per tent.

St.-Michiel, Tillegemstraat 55, 8200 St.-Michiels, tel.(B) 050-380819, Bfr.100/f 5,- p.p.p.n, Bfr.120/6,- per tent.

Lac Loppem, Lac 10, 8210 Loppem (8 km van centrum Brugge), tel. (B) 050-824262, Bfr.90/f 4,50 p.p.p.n., zelfde bedrag per tent.

Wie, wie? wie?
wie!!!

ringsom de
kerk.

Wie!!! wie!! wie?
wie...

Rank en sierlijk zingt Gezelle's taal, gracieus welven zich de ornamenten van de gevels en bevallig slierten de zwaluwen door de zwoele avondhemel rond de oude toren. Gezelle is Brugge en Brugge is Gezelle.

Straffe Hendrik

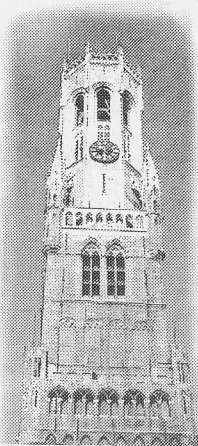
Het gedruis van vele voeten op de kasseien schrikt me op en het volgende moment word ik omspoeld door een meute dagjesmensen die van de Dijver komen. Op een wenk van de gids draait iedereen zich om, en ik moet wel meedraaien. Haar heldere stem klinkt: 'Hier vanaf het Guido Gezelle-plein kun je de Onze-Lieve Vrouwekerk al mooi zien liggen. Bijzonder vermeldenswaardig zijn het zeer levensechte grafmonument van Maria van Bourgondië, de witmarmeren 'Madonna met Kind' van Michelangelo en de grafkelders die aan de binnenkant zijn beschilderd. In één ervan ligt in een loden kistje het hart van Karel de Stoute. Wij gaan direct binnen kijken...' En weg zijn ze weer.

Er is veel, bijna té veel te zien in Brugge. Rond de kerk gaand, wandel ik de Katelijnestraat in en een brug op over de Reie. Onderaan loopt een werf aan de waterkant. De 'Dienst van de Motorbootjes' biedt je een korte rondvaart aan in een open, platte schuit die je met vrij grote snelheid door de Brugse 'reien' of grachten vaart. Aardig voor een snelle eerste indruk van de belangrijkste bezienswaardigheden, maar ook voor het opvangen van een glimp van verweerde, begroeide muren en van kleurige bloembakken en tuintjes die de waterkant stofferen. Dan de Stooftstraat in en het Walplein op. In een ambachtelijke brouwerij uit 1546 kun je bier drinken dat luistert naar de naam

'Straffe Hendrik'. Neem er de tijd voor, want die naam draagt hij niet voor niets!

Begijnhof

In het katholieke Vlaanderen staan kerk en kroeg altijd vlak naast elkaar. Van Straffe Hendrik naar het Begijnhof is het nog geen minuut lopen. Begijnen waren ongetrouwde vrouwen of weduwen, die zonder een kloostergelofte af te leggen, er voor kozen om samen een geestelijk leven te leiden. Zij zorgden voor hun eigen levensonderhoud en bleven op die manier zelfstandig. Zo kon je als ongetrouwde vrouw beschermd en vroom leven, zonder al te zeer gebonden te zijn. Begijnhoven ontstonden rond het midden van de 13e eeuw in de Zuidelijke Nederlanden. Tegenwoordig wonen er wel echte kloosterzusters, van de Orde van Benedictus, maar ze kleden zich nog steeds op de manier van de begijntjes. Hier en daar zie je ze lopen tussen de bomen en langs de helderwitte geveltjes van het besloten hof. Eén fladdert als een verschrikte vogel weg als een groepje nieuwsgierige toeristen haar wil aanklampen. Vlak buiten dit oude oord van verheven, puriteinse rust ligt een plek die je onmiddellijk terug brengt naar aardere neigingen: het Minnewater. Aan de overkant ligt nu een romantisch park waar al heel wat afgeknuffeld is. Zoals meestal, bestaat de romantiek grotendeels uit fantasie, want Minnewater is gewoon Oud-Vlaams voor binnenwater of mid-denwater. Het Minnewater is een oude binnenhaven uit de 13e eeuw en dat zie je nog goed aan de rechtehoekige vorm. Het park staat vol groene hagen, beschutte zitjes en mooie beelden, ideaal om bij te komen van de drukte.

Apocalyps

Wie nu nog niet genoeg gezien heeft, loopt via de Arsenaalstraat, Katelijnestraat en Groeninge weer richting de Dijver. Dan kom je in een met bomen overschaduwde en met grint bedekte binnenplaats, het Hof Arents. In het midden staat een huiveringwekkende kring van metalen ruiters uit de Apocalyps. Half weggesmolten gestalten, waar je doorheen kunt kijken, op skeletachtige paarden. Het contrast met deze lieflijke middeleeuwse hof wordt al minder vreemd als je bedenkt dat dit een bijbels thema is en dat in die zo lieflijke middeleeuwen de dood overal aanwezig was. Hof Arents ligt vlak naast de tuinen rond de O.L.V.-kerk. Je komt van de ene hof in de andere over het Bonifaciusbruggetje dat zich smal en hoog boven een smal grachtje welft. Het lijkt verzonnen door Anton Pieck, dit zeer karakteristiek Brugse plekje. Hier trof ik, na de Rozenhoedkaai, de grootste toeristische dichtheid aan. Iedereen wil erop gefotografeerd

8490 Jabbeke (18 km van Brugge),
tel. (B) 050-811440, Bfr.75/f 3,75
p.p.p.n., Bfr.200/f 10,- per tent.

Restaurants

Brugge heeft veel eetgelegenheden, maar aanbevelenswaardig is het Ganzesplein, aan het Ganzesplein, achter de Predikherenrei. Een vrolijke plek waar veel Vlamingen komen en waar je voor weinig geld goed kunt eten. Gelegen aan een allerliefst pleintje, waar een Mariabeeld zacht oplicht in de gekleurde lampjes rond haar nis op de straathoek. Gesloten op maandag en dinsdag.

worden, de brug is vrijwel geen moment onbezet. En iedereen wil wel even in de buurt gaan zitten, ook ik. Want het oog ontmoet er schoonheid in alle richtingen; bloemen en kunstzinnige architectuur waar je maar kijkt. De rest van de wandeling voert door nog wat drukke straten met kerken en pleinen die ik snel door loop, want zo langzamerhand wordt het verzadigingspunt wel bereikt. De wandeling eindigt op de markt, waar je recht tegen het 13e-eeuwse Belfort en de Hallen aankijkt. Het complex werd gebouwd toen Brugge op het toppunt van haar roem stond en sterk groeide. Het Belfort straalt nog altijd de fiere, bijna overmoedige praal van een jonge handelsstad uit. Net als Gent, Veurne en Ieper was Brugge een stad die zich al heel snel losmaakte van de invloed van de adel. De hele streek ging erin mee en tooide zich met de naam van het Brugse Vrije. Hier floreerde het vrije leven van burgers die genieten van hun rijkdom, en dat doet ze nog steeds. Ik doe graag mee. ■